

SAMORASTNIK

št. 3

(glasilo devetošolcev in devetošolk)
OŠ Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem

JUNIJ 2012

Dragi devetošolci, starši, dragi kolegi učitelji!

Slovo je vedno emocionalno. Skupaj smo preživeli devet polnih let in se hočeš nočeš nekako navezali, navadili drug na drugega, postali smo, upam reči, prijatelji. Drug od drugega smo spoznavali skrivnosti, ki so nas spremljale vsa šolska leta. Učitelji smo bili tanka vez med šolo in družino. Skratka – skozi teh devet šolskih let je pihal veter, ki je s sabo prinašal dobre in tudi manj dobre stvari. Včasih je bila tudi burja pa kislo deževno vzdušje ... večinoma pa, v to sem prepričana, sončno in toplo razpoloženje, ki bo, upam vsaj, spremljalo in oplemenitilo vaše slovo z lepimi sončnimi spomini na to našo Prežihovo šolo.

Ko vas takole gledam, polne pričakovanj in želja pred življenjem, ki vas čaka, zdaj, ko ste uspešno opravili prvi zrelostni izpit, mi je kar nekam žal, da odhajate. Bili ste generacija, ki mi je vsako jutro, ko sem odhajala v šolo, dajala neko nevidno energijo, nek občutek, da se mi splača podajati svoje znanje, izkušnje, nasvete, graje in morda včasih tudi za vas napore in tečne naloge in obremenitve. Zdi sem mi, da ničesar, kar sem postorila z vami, ni bilo zastonj. Obresti vloženega truda, ki vam ga dajemo učitelji, boste unovčili seveda vi, nam bo ostalo le prijetno zadoščenje, ko bomo kasneje slišali, da ste uspeli v življenju. To je tudi vse, kar ostane od vsake generacije, torej spomini in sledi, ki nas vežejo še dolga, dolga leta.

Naša šola je postala navzven morda komplicirana ustanova. Težko je spremljati, kaj šele razumeti vse spremembe, ki nam jih vsiljuje zunanje okolje. Težko je nam učiteljem, ki smo v primežu številnih administrativnih nesmislov, težko je vam učencem in tudi staršem, kajti ustaljeni kompas tradicionalnih učnih in šolskih vrednot, ki jih poznate še iz vaših šolskih klopi, to je red, disciplina, spoštovanje in tako naprej, da ne naštevam, se je v zadnjih nekaj letih obrnil na glavo.

Če me poznate in zdi se mi, da smo se kar dobro spoznali, boste priznali, da se učitelji na naši šoli, torej vaši učitelji, nismo oddaljili od teh vrednot. Morda je kdo rekel, da sem, oz. smo preveč strogi, preveč prepričani v svoj prav – to je od kilometrine, kot pravimo, od izkušenj, ki jih imamo za sabo. Vem, da so določene stvari v učnem procesu večne, da se jih ne da uničiti z nobeno levo ali desno politiko. Šolski ministri se lahko menjajo, politika v šoli nima kaj iskati – šola ima svoja pravila, ki nalagajo odgovornost nam učiteljem, vam učencem in seveda vam staršem. Vsak od nas igra svojo vlogo, vsak ima svoj del odgovornosti - torej končni izdelek – to ste torej vi, dragi devetošolci, je plod našega skupnega dela in truda in tako bo tudi naprej. Za te trajne vrednote, ki oblikujejo otroke v samostojne in vsestransko sposobne osebe, se moramo boriti vsi – mi učitelji in z nami vred tudi vi, dragi starši.

Kot vidite, tudi v tem govoru ne morem iz svoje kože in vas malo učim, vam malo pridigam, toda verjemite mi, s sabo v življenje boste odnesli tudi del moje energije, del energije vsakega izmed učiteljev, ki smo vas spremljali skozi osnovno šolo, del našega znanja, naših izkušenj in tudi del naših tečnosti in nekaterih slabosti ... skratka, delček nas učiteljev in pedagogov pa tudi kuharic, snažilk, našega hišnika, knjižničarke, tajnice, računovodkinj, pomočnice ravnatelja in seveda tudi ravnatelja. Želimo vam vse najlepše in naj se vam izpolnijo vse skrite osnovnošolske želje, ki z današnjim dnem, takoj po tej valeti, postajajo zrela resničnost, ki se ji reče življenje tam zunaj. Ko boste pogledali od daleč na tole našo Prežihovo šolo, recite le – fajn je bwo.

SREČNO

Cvetka Kos, razredničarka 9. a

V 6. razredu sem svojim bejevcem ob neki priložnosti zapisala:

»Življenje na dolgi rok poskrbi, da dobro zmaga. Zaupajmo si, sprostimo se in veselimo se dni, ki prihajajo. Zaupajmo, da bomo zmogli živeti dobro, živeti bolje, da bomo zmogli biti dobri vsak dan.«

Mislim, da nam je v štirih letih uspelo. O tem sem danes trdno prepričana. Večina je že spoznala, da nas naša dobra dela bogatijo bolj kot materialne dobrine. Mnogi že veste, kaj želite in kam vas bodo vodile poti. Stopajte v življenje pokončno, ponosno, samoraslo in ... In če bi bila vedež, potem bi vam danes dejala:

***IN ČE BI ZNALA,
BI VAM VSO ZNANOST ŽIVLJENJA RAZKRILA,
VAS V LEPO IN BREZSKRIBNO DEŽELO POPELJALA,
KJER ZDRAVO IN SREČNO BI SKUPAJ ŽIVELI
IN VSEGA DOVOLJ BI IMELI.***

Vanja Benko, razredničarka 9. b

Kotlje, 6. 6. 2012

Devetemu c kvartina z odmevom pa še kaj!

Odločila sem se, da povem tisto, česar v teh letih nisem ... sem

Pa kaj bi to!!! Ooo

Danes vse je na svojem mestu. Tu

In četudi zame in zase greste ... ste

Ponosna sem, da sem bila vaša razredničarka.

Dojeli ste, kaj pomenijo prepir, zavist, ljubosumnost, strah.

Naučili ste se sprejeti ljubezen in dobroto.

Razumeli ste, kaj pomeni poštenje.

Začutili ste poraz in uspeh.

Spoznali ste vrednost dela in sreče.

Vesela sem, da odhajate tako opremljeni novim izzivom naproti.

Bojana Verdinek, razredničarka 9. c

RAZREDNIČARKE

Učitelji, starši, otroci! Pred devetimi leti še neznanci, tujci z ulice ... Otroci, katerim je bila posvečena naša skupna skrb in pozornost, pa so stkali vezi med nami. Iz neukih, zvedavih otrok, ki niso znali brati in pisati, niso ločili velike začetnice od male, kaj šele, da bi vedeli kaj o zgradbi celice, daljni Avstraliji ali o zgodovinskih dejstvih, ki so poznana v razvoju človeka, ste nas Vi otroci – danes mladostniki, prerasli tako v višini kot tudi v znanju. Imeli ste dobre učitelje v šoli in doma.

V prvih letih šolanja smo mi starši kdaj z zavistjo pomislili na vas učitelje, saj je vaša beseda bila več vredna od besede atija ali mame in je bilo vse treba storiti tako, kot je rekla učiteljica. Z željo, da se naučimo več in da združimo moči, smo zato starši stopili k vam v šolo, da spoznamo vaše pristope, zahteve in pričakovanja. Vedno nismo bili istih misli in pogledov. Pogosto smo skupaj z otroki jadikovali ob zahtevni domači nalogi iz matematike ali angleščine in se glasno spraševali, kaj nam je tega treba bilo. Al' nam je treba bilo al' ne, prerasli smo vse.

Skupaj z vami, spoštovani učitelji, dragi otroci in starši, stojimo na koncu naše skupne poti. Zremo v dalje, vemo, da poti nazaj ni in da gremo naprej.

Zato hvala vam, spoštovani učitelji! Hvala za varno vodenje, varstvo in vzgojo naših otrok. Za znanje in izkušnje, ki ste jih delili z našimi otroki in z nami, starši. Verjeli smo v vas, vam zaupali ter vas podpirali po naših najboljših močeh in svojem znanju.

Veliko smo doživeli skupaj in nepozabne vtise zapisali v poglavje življenja, ki se sedaj zaključuje. Knjiga, ki jo pišejo naši otroci, pa se nadaljuje in bo zaradi vas, ki ste se pomembno zapisali vanjo, zanimivo in bogato branje tudi v prihodnje. Zato se vam v imenu staršev zahvaljujem, izrekam priznanje za vaše delo in trud ter vam želim še veliko uspeha pri izobraževanju rodov, ki prihajajo.

Vem, da vam ne bo lahko, verjamem pa in prepričana sem, da je vredno.

V imenu staršev zapisala: Sonja Tiršek, mama devetošolca Aneja

Drage učiteljice in učitelji, dragi delavci šole!

Življenje je dolga pot, speljana v neznano. Je pot ovir, ki jih je treba prebroditi, pot trnja, ki se nam rine globoko v kožo. Je pot, polna križišč, ko je treba sprejemati pomembne odločitve. In je pot, polna razgledov in rož, ki nam vlivajo upanje. Je pot oblakov in sonca. Je pot vzponov in padcev. A je le ena od mnogih. Mnogih poti, ki se vijejo v neskončnost.

Ko so se pred devetimi leti prvič prekrizale naše poti, smo postali znanci, skozi leta skupnega guljenja klopi smo se spoznavali in odkrivali. Delili smo izkušnje, se spodbujali in si pomagali. Skupaj smo se razvijali, iskali drug drugega in sami sebe. Postali smo prijatelji.

Devet let je za nami. Devet let garanja in hrepenenja po čim boljšem uspehu. A tudi devet let druženja in smejanja. Devet let odraščanja. Ko tako pogledam nazaj, se mi zdi, da sem komaj stopila v prvi razred in sem že tukaj. A medtem se je zgodilo veliko. Medtem sem se iz petletne deklice spremenila v najstnico. Vsi smo se. In ni se zgodilo v enem dnevu. Potrebovali smo čas, pomoč in nekoga, ki nas je spremljal, ko nam je bilo hudo, nekoga, ki nas je spodbujal, ko smo skoraj obupali, nekoga, ki nam je pokazal, kako lep je svet. In vse to ste nam dali vi, naši starši, naše učiteljice in učitelji pa tudi vsi ostali delavci šole. Kazali ste nam svet v vseh lučeh, ki jih odseva, nam nesebično pomagali in nas usmerjali. Vsi skupaj ste nam pomagali izbirati prava križišča, nam pomagali saditi drevesa ob poti, kjer smo hodili. Bili ste graditelji naših temeljev, naših temeljev življenja.

Naše poti niso bile vedno ravne in obsijane s soncem. Včasih so se vlekale in vijugale po temačnih gozdovih, drugič so nas obdajali potoki solza. A ni bilo pomembno, kako huda je bila situacija, v kateri smo se znašli, vedno smo s skupnimi močmi našli rešitev. Ni bilo vedno lepo, a vedno smo imeli nekoga, ki nam je stal ob strani. In veseli smo, da smo lahko bili v vsakem trenutku del velike družine, osnovne šole Prežihovega Voranca.

Prispeli smo kot otroci in postali mladostniki. Prišli smo vsak zase in postali smo eno – PREŽIHOVCI. In odšli bomo kot kamenčki in vi boste ostali na naših poteh, ki bodo izginjale za novimi izkušnjami in spoznanji. A po poti lahko gremo le naprej, poti nazaj ni. Lahko gremo proti novim križiščem, novim izkušnjam in srečamo na novih poteh nove ljudi. Ni pomembno, kam se bomo odpravili, ni pomembno, kaj nas čaka. Ostali bomo skupaj, naše poti se bodo še srečale. Mogoče le za trenutek, le za minuto, a se bodo. In vedno bomo vedeli, da so bile nekoč naše poti eno, da smo hodili z roko v roki proti svetlu, da smo postali nekaj nerazdružljivega, nekaj nepozabnega. In to bomo za vedno ostali, v srcih, v mislih, v sebi.

Hvala Vam za vse, kar ste storili za nas.

Tara Ledinek, devetošolka

OŠ PREŽIHOVEGA VORANCA RAVNE NA KOROŠKEM

GLASILO

9. b

2003–2012

APRILA V GARDALANDU

Računalniško oblikovanje: Tamara Komprej

Vanja Benko je naša razredničarka štiri leta bila
in se z nami potrpežljivo ukvarjala.

Veliko preglavic smo ji naredili,
a se z njo radi tudi poveselili,
saj veliko časa z njo smo prebili.

V slabem in dobrem smo skupaj držali,
za nagrade in lepe ocene zavzeto se potegovali.
Veliko lepega in pomembnega morali smo znati,
če želimo v življenju kaj postati.

Vanja le dobro nam je želela,
čeprav nam večkrat jih je napela.

Najpomembneje je,
da radi smo vas, Vanja, imeli.

Hvala vam,
da ste nam skozi težavna obdobja pomagali,
hvala za spodbude in za naše skupne lepe spomine.

Še enkrat hvala vam za vse,
kar za nas v teh skupnih letih storili ste.

Rok Bačnar je računalničar pravi,
če česa ne veš, ima zagotovo on v glavi.

Mia borderka in učenka je prava,
a zanjo šola in šport nista le zabava.

Klemen je mišica prava, a kljub temu je
v njegovi glavi otročja zmešnjava.

Vanesa je kot enciklopedija,
zanimajo jo vsi predmeti, tudi kemija.

Marko bi igral igrice cele dni,
glavno, da se mu učit' treba ni.

Hihitajoča se **Maša** se cel pouk oglaš.
Ko pa učitelj(ica) jo dobi,
se njeno veselje porazgubi.

Pridno se **Urška** naša uči,
najraje pa čas s prijateljicami preživi.

Predsednica razreda **Tamara** je seveda,
ona vedno poskrbi, da v razredu ni nereda.

Zala naša atletinja je,
brez nje nobena zabava se ne začne.

Nik naš športnik je ta pravi,
vse, kar rabi, 'ma v svoji glavi.

Sara mila in tiha je,
prava prijateljica v dobrem in hudem je.

Selma je naša germanistka
in večna optimistka.

Barbara živi v 22. stoletju,
sanja pa o skakanju s padalom v poletju.

Katarina dobro igra klavir
in skrbi za živalski mir.

Ksenija v šoli tiha je,
med prijatelji pa prijetno in živahno je dekle.

Gaja nemščino obvlada
pa še taborništvo 'ma rada.

Nika je naša plesalka
in za nas večna zmagovalka.

Anej se v šoli rad zabava,
doma pa cele dneve igrice preigrava.

Vid judo trenira,
kdor ga izziva, se s tal pobira.

Rok Verčko je razredni zabavljáč,
povrhu pa še odliččen košarkaš.

Pa da bi znala, bi vam zapela

o soncu, ki prijazno sije na ta svet,
pa četudi le-ta ni vedno pravičen in lep.

A to ni res!

No, morda le za kakšno gospodično,
ki se ji zdi na svetu vse lepo in pravično.

Selma Mašinović

Pa da bi znal, bi vam zapel

o mračnih nočeh,
o temnih ljudeh sredi gozda
na vrhu gora.

Rok Bačnar

Pa da bi znala,
bi v knjigo kaj
lepega napisala.
V njej izvedeli bi
zgodbe iz mojih
šolskih dni.

**Pa da bi znala,
bi vam zapela**
o ljudeh na morju,
o sončnem zahodu
in mojih sprehodih
v mesečini
v toplih počitniških
dneh.

Ksenija Strmčnik

**Pa da bi znal,
bi vam zapel**
pesem,
ki bi vas ponesla na ocean,
poln lepih misli in sanj,
ki bi se vam uresničile,
vam v življenju pomagale,
da bi v mlade upanje polagale.

Rok Verčko

Pa da bi znal, bi vam zapel

o temnih skrivnostnih gozdovih,

o modrih potokih
v pomladnih
večerih
in dneh,
ki ogrejejo srca
vseh.

Anej Štehar

Če bi znala,
bi vam dala vse
najlepše stvari,
ki so jih videle
moje oči.

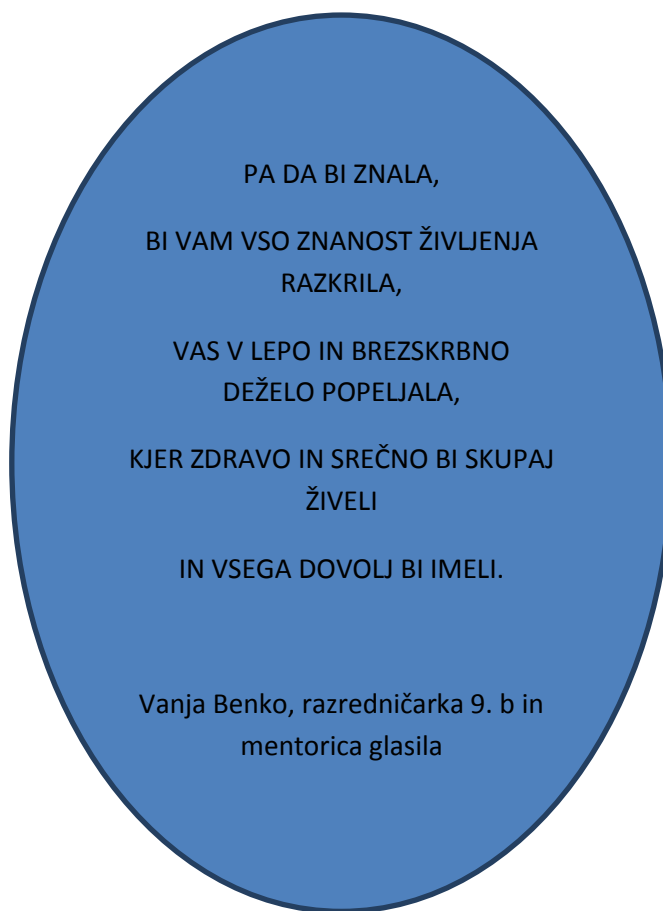
Če bi znala,
bi vam pokazala,
kako zelo sem vas
vesela.

Če bi znala,
bi vam zapela o
vsem,

kar moje srce si želi.

In če bi znala,
bi vam povedala,
kako rada sem vas imela.

Barbara Merkač

V življenju najbolj cenim družino in prijatelje, ki me spremljajo na vseh poteh in mi pomagajo v dobrem in slabem.

Od sebe pričakujem, da bom še vedno dobrega srca in da bom vsakomur, ki bo v stiski, znala pomagati, kot pomagajo meni moji starši.

Ksenija Strmčnik

Ko bom odrasla oseba, si želim, da bi imela svoj dom in družino, ki bi bila podobna moji, saj se v svojem domačem okolju počutim varno in udobno.

V mladosti je treba uživati, saj se bomo v starosti vsega tega z veseljem spominjali. Tudi če imaš slab dan, ne smeš obupati, saj za dežjem vedno posije sonce.

Barbara Merkač

Ker v življenju pride do veliko razpoti, ni pomembno kako se odločimo. Pomembno je, da za temi odločitvami stojimo in delamo v tej smeri, dokler ti ne uspe. Sam pa se držim načela: Če delaš to, kar si želiš in za to delaš trdo, je velika verjetnost, da ti bo uspelo.

Rok Verčko

ŠPORTNI DAN
v 6. razredu

Med odraščanjem je bil moj vzornik brat, vse sem ponavljal za njem in mu skušal biti čim bolj podoben. Zdaj pa vem, da ta pot ni prava, saj sem si postavil veliko višje cilje kot on. Zdaj se zgledujem po svoji mami, saj je že veliko dosegla v življenju in še veliko bo. Prav ona me je naučila, da moram veliko delat, če hočem kaj doseči.

Anej Štehnar

Od staršev sem se naučil, da moram vedno izbrati pravo pot. Naučila sta me tudi vse pomembne stvari v življenju in kaj moram ceniti. Na moje življenje sta veliko vplivala, saj sta me vedno usmerjala in postavila na načrtano pot.

V življenju zelo težko preskakujem ovire, saj sem vedno zelo neodločen in ne vem, kaj je najbolje.

Rok Bačnar

V svojem zadnjem letu v osnovni šoli sem se odločil, kaj želim postati oz. kaj so moji cilji. Šolanje bi rad nadaljeval v srednji šoli Ravne in se že na začetku vpisal v smer za ključavničarja, ker me to neizmerno zanima. Z veseljem bi pomagal očetu in pri njegovem delu. Nadaljevanje življenja želim preživeti v miru s svojo družino in v njej uživati. Zame je najpomembnejša vrednota družina, zanjo bi naredil vse, da bi jo zavaroval, saj so otroci naše največje bogastvo. Seveda mora biti v družini iskrenost in poštenost. Ko bom imel svojo družino bom v njo skušal vpeljati vse te vrednote. Od sebe pa pričakujem, da bom pošten v življenju in da bodo drugi pošteni do mene.

Vid Tušek

*VOLČJI
POTOK
v 6. r.*

Večino življenja sem preživel pri starših, ki me nikoli niso spustili, da bi šel na obisk k stricu ali teti. Pri odraščanju mi je pomagala babi, pri njej sem najraje in sem še vedno, ker jo imam rad in mi vedno stoji ob strani. Pomaga mi pri učenju in me usmerja na pravo pot.

Izzive življenja sprejemam pozitivno, da bi imel čim več prijateljev, katerim lahko zaupam in se zanesem na njih, da bi imel srečno družino in da bi bil vesel in srečen z njo in imel čim več prijateljev okrog sebe.

Moji načrti za življenje so povprečni in nezahtevni, da bi imel v redu službo in pošteno plačo, saj tako bi bil srečen, od sebe pa pričakujem, da bi bil normalen in zdrav človek. Vpisal sem se v poklicno šolo za mehatronika, ker me to zanima in veseli in upam, da bom po končani šoli dobil ustrezno zaposlitev.

Klemen Čekon

Življenje te nauči, da nikoli ne smeš odnehati, da za dežjem vedno posije sonce, da moraš vztrajati in da cilja ne vidiš samo takrat, ko umakneš pogled od njega. Ne znam si predstavljati življenja brez ljubezni, prijateljstva in družine. Cenim ljudi, ki so odkriti in pošteni, da vse naredijo z razlogom, razmišljajo, preden povedo neko stvar, ne žalijo ljudi z žaljivkami, ki znajo bolj boleti kot udarec, in da sprejmejo posameznika takega, kot je, tudi z vsemi pomanjkljivostmi.

Urška Knez

Med odraščanjem sta mi najbolj pomagali dve osebi. To sta oče in mati. Naučila sta me, kako živeti samostojno, biti dober do drugih ljudi, narediti nekaj, kar bo dobro prineslo meni in mojim najbližjim.

Nika Šuler

PUSTNE
DOMINE
v 6. r.

ŠOLA ŽIVLJENJA

Vsakdo ima samo eno življenje, zato ga je treba živeti na polno. Izkoristiti je treba vsako priložnost za uspeh, včasih pa se moramo za nekatere stvari močno potruditi. Težko si zastaviš cilje za prihodnost že zdaj, saj nikoli ne veš, kako te lahko življenje preseneti, razveseli, razočara ali popolnoma spremeni. Vsi v življenju delamo dobre in slabe stvari, ampak ni važno, ali je stvar dobra ali slaba, važno je le to, kar se iz nje naučimo.

Na prvem mestu je seveda izobrazba. Dandanes nisi nič, če nimaš znanja in izobrazbe. Letošnje leto bom zaključila osnovno šolo, vpisala pa sem se v športni oddelek naše gimnazije, zato je trenutno moj največji cilj, da bom sprejeta. Kar nekaj let je bil moj sanjski poklic to, da bi delala v lekarni, torej sem želela postati farmacevtka, odkar pa treniram atletiko, o tem nisem več prepričana. Mislila sem, da se bom vpisala v srednjo farmacevtsko šolo v Ruše, vendar sem si premislila, ko sem se začela zavedati, da to mogoče ni to, kar si želim početi vse življenje. Za moj vpis v športni oddelek je najbolj zaslužen moj bivši trener, ki že vseskozi verjame vame. Treniram šestkrat na teden, zato sem dobro pripravljena na sezono, ki že tako rekoč trka na vrata. Letos pričakujem boljše rezultate in vsaj enkratno uvrstitev med prve tri. Moji športni cilji segajo vse do državnega prvenstva, hočem doživeti tisti trenutek, ko so vse oči uprte vate, medtem ko ti stojiš na odru za zmagovalce. Za zdaj pa bom vso svojo skrb vložila v učni uspeh. Obljubila sem si, da se bom zanj trudila po najboljših močeh in vanj vložila veliko truda in volje, saj časa zaradi treningov nimam ravno na pretek. Lažje je razočarati kogar koli drugega kakor sebe. Sicer pa je pot do cilja težka le takrat, ko pogled umakneš od njega. Ljudje danes ne vemo, kaj želimo in se obremenjujemo zaradi povsem nepotrebnih stvari, za razliko od nekoč, ko so vedeli, kaj želijo, pa tega niso mogli dobiti. Ne vemo, kaj bomo oblekli ali če nam bo uspelo dobiti fanta, ki nam je všeč, Murn in Kette pa nista vedela, kaj bosta jedla, ali bosta jutri še živa in podobno. To se pozna tudi v njihovih pesmih, saj so povsem brez življenja in volje do njega, mi pa se sploh ne zavedamo, kakšno srečo imamo. Življenje je le eno in nimamo veliko priložnosti za srečo, skoraj vse je posledica trdega dela. Izzive življenja sprejemem ter jih začnem premagovati. Zelo cenim prijateljstvo, saj ti vedno ponudijo roko in ramo za jokanje. Tudi družina, poštenost, odkritost in radovednost so pri meni zelo cenjene vrednote.

Torej še ne vem točno, kaj hočem od življenja in kaj želim početi, to bom videla v teh štirih letih gimnazije, ki bodo minila, kakor bi trenil. Od sebe pričakujem veliko volje, zbranosti, vztrajnosti in optimizma v vloženo delo. Do takrat pa si bom zapomnila, da v šoli življenja ni popravni izpitov, so le boleče izkušnje in nepopravljive napake.

Zala Kuhar

Moji starši so luč mojega življenja. Zelo ju občudujem, saj sta iz nič ustvarila veliko in dobro vzgojila dve hčerki. Ko ju pogledam, kako se pogovarjata, njun način razlage in pridige, razmišljam, da tudi, če storim kaj narobe, nista preveč jezna name. Iz njune vzgoje sem se naučila, da v življenju niso najpomembnejše besede, pomembna so dejanja – včasih jih razumeš celo bolje kot besede.

Tamara Komprej

Želim si, da bi čim bolje zaključil osnovno šolo. Vpisal sem se na gimnazijo, na katero želim biti sprejet in jo tudi uspešno končati, a kam me bo vodila pot naprej, se še nisem odločil. Rad bi imel stalno in dobro plačano službo. Želim si tudi, da bi obdržal stik s prijatelji iz osnovne šole.

Marko Feregotto

Ljudje si v življenju želijo le eno, in to je denar. Vem, da ti odpre veliko vrat. Nekateri pravijo, da si srečen samo tedaj, ko ga imaš ogromno. Jaz se z njimi ne bi strinjala, saj za srečno življenje ni pomemben le denar, saj si zdravja, znanja in družine ni mogoče kupiti. Že ko sem bila mlajša, sem si predstavljala, kako bo, ko bom jaz mama in kako bom skrbela za otroka. Že zdaj razmišljam o tem, kako bo, ko bom imela dokončano šolo in bom hodila že v službo, ko bom imela družino, ki jo bom z vsem srcem ljubila in bom pripravljena zanj dati življenje. Nekateri si tega ne želijo, saj so sebični in hočejo imeti več in več. Ne zavedajo se, da je lahko življenje polno tudi brez bogastva. Zelo si želim, da bi se moje želje, ki sem si jih zadala, uresničile. Z veliko truda in dela mi bo to tudi uspelo.

Maša Hober

Ko odrastem, že natanko vem, kaj hočem postati. Želim potovati, se naučiti različne jezike in spoznati nove ljudi. Vem, da bo za to potrebno pošteno zavihati rokave, da ne bom razočarala tistih, ki jih imam rada, predvsem pa sama sebe.

Gaja Šipek

Zelo cenim svoje starše in jima vračam njun trud z lepimi ocenami in poskušam biti kar se da pridna in tudi vzor drugim, ki jih ta pot še čaka.

Mia Čebulj

Šola. Cenim šolo? Jasno, da ne. To me bo enkrat še hudo teplo. Pa bi moral ceniti šolo. Danes še z muko grem v šolo, a nisem edini. A z odraščanjem, ko bom v glavi dozorel, ji bom še zagotovo zelo hvaležen. Danes te ni na svetu, če nimaš znanja.

Nik Lampret

Nikoli nisem preveč razmišljala o življenju. Vedno sem ga imela za samoumevnega. Toda več kot smo prebirali pesmi slovenskih literatov, bolj kot smo se pogovarjali o njih kot o osebah, ki so imele težka in zapletena življenja, bolj so se pred mano odpirala vrata. Vrata, ki so mi pokazala življenje kot nekaj, kar moramo ceniti.

Vanesa Erjavec

Res je, da je življenje velikokrat težavno in da nam včasih ne gre vse po načrtih. Življenja brez izzivov si ne predstavljam. Je neko tekmovanje in če bi rad uspel v tem tekmovanju, je potrebno vložiti veliko truda, volje in zagnanosti. Jaz šele začenjam živeti in niti sanja se mi ne, s čim ti lahko življenje vse postreže.

Nik Lampret

Izzive v življenju sprejemam odprtih rok, saj me vedno naučijo kaj novega. Vse skušam premagati, tako dobre kot tudi slabe. Največ se naučim iz tistih, ki mi življenje obrnejo na glavo in šele kasneje dojamem njihov pomen.

Sara Marinkovič

KARTE v 7. r.

FANTJE SO (VEDNO) POTOVALI S KOMBIJEM

NA POLJANI v 7. r.

Lep je zunanji svet,
ki ga je rodila mati narava.
Gozdovi, vode, morski šepet,
na vsakem vogalu je gorski razgled.
Od nekdanj lepote sveta sem občudoval
ter ljubezen do njih sem prehitro zaznal.
Lepote sveta so mi pot pokazale
in mojemu življenju navdih so dale.

Rok Verčko

So ptice v naravi
svobodne, vesele,
kot na zabavi
po nebu letele.

Jih gledam zamišljena,
gledam v nebo,
kako so brezskrbne
in ničesar ne vedo.

Stojim tam pri oknu,
zaprta v temo,
želim poleteti si
v širno nebo.

Zala Kuhar

Ležim na travniku in zrem v nebo.
Upam, da dežja ne bo.
Otroci se na dvorišču igrajo
in drug drugemu nagajajo.

Do poletja dneve štejemo,
saj ga komaj pričakujemo.
In zato: hitro spat
in si energijo za naslednji dan nabrat!

Barbara Merkač

Ko na prvi pomladni dan narava zaživi,
že prvi zvonček zacveti,
da pa mu preveč dolgčas ni,
družbo s trobentico deli.

Vse lepo pozeleni
in narava sončka si želi.
Dež in sonček poskrbita,
da narava in travnik oživita.

Ko vse zacveti,
narava v barvno paleto se spremeni.
Vsakdo, ki spremlja to,
vidi, da je prav lepo.

Rok Bačnar

S kolesom se vozim,
rožice trosim,
nato domov pohitim
in pesmice pisat hitim.

Klemen Čekon

Ali sonce sije ali lije dež,
semena jaz trosim
in mami zvončke nosim.

Sem judoist Vid.
Kamor koli na tekme grem,
zmage dosegam
in se jih (raz)veselim.

Vid Tušek

Pomlad je prišla,
zima je odšla,
zvončki rastejo,
metulji in čmrlji letajo.

Ptice pojo,
pomlad oznanjajo,
čebele brenčijo,
si medu želijo.

Spet je ta čas,
ko pomlad pride v nas
in nam energije
in upanja da
do poletja vročega.

Anej Štehar

Na svetu je mnogo ljudi,
a različni smo si vsi.
Enim dobro gre,
a drugi komaj preživljajo se.

Življenje pač takšno je,
kakor pač znajdeš se.
Zato bodi, kar želiš biti,
in stori, kar si želiš storiti.

Ksenija Strmčnik

VZETO IZ NAŠEGA ARHIVA

LEPA BESEDA je tista prava,
ki nas osrečuje in zabava.
Zato zapomnimo si vsi
in bodimo prijazni do ljudi.
Premislimo, preden kaj nepremišljenega izrečemo,
da bližnjih ne prizadenemo.
Lepo besedo bo vsakdo sprejel
in jo bo še dolgo v srcu imel.
Če vsi bi na tem svetu prave besede uporabili,
lahko bi naš planet na bolje spremenili.

Ksenija Strmčnik

Naboji sreče, veselja, zdravja in energije naj se nikoli ne izpraznijo. **PODARITE LEP TRENUTEK Z LEPO BESEDO** TISTIM, KI JIM TA TRENUTEK VAŠE POZORNOSTI POMENI SONČNI ŽAREK V NJIHOVEM ŽIVLJENJU.

Rok Bačnar

Ob pogovoru LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE pomislim na to, da če si prijazen do drugih, se ti vse vrne na lep in prijazen način, ker prijazna beseda pade na plodna tla. Če imaš pravega prijatelja, je to sreča in če so drugi prijazni do tebe, si srečen tudi ti.

Urška Knez

ŽELIM, DA BI VSAK ČLOVEK VSAJ DROBTINICO DOBRIH BESED UPOŠTEVAL, da bi se ljudje med seboj razumeli, da bil bi svet brez vojn, da bi se ljudje zavedali onesnaženosti in za to kaj naredili, da lepih besed bili bi deležni vsi.

Barbara Merkač

Ni potrebno lagati svojim bližjim, učiteljem, prijateljem.

Ni potrebno žaliti z grdimi besedami in zbadati.

Potrebno je lepo besedo v srcu in na jeziku imeti.

Potrebno je rad imeti, spoštovati in življenje živeti.

Nik Lampret

LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE,

saj lepa beseda se v nas zajeda,

ni vseveda in ni domišljava,

rada se smeje in zabava.

In če lepa beseda bo lepo mesto našla,

bo v srcu ostala in ne bo zbežala.

Rok Verčko

Moja družina zlata je,
pri nas doma nikoli ne vre.
Pridno v šoli se učim,
zato od mame pohvale dobim.
Moj brat prijazen je, nikoli udari me ne.
Moj očim trdo dela
in nas nikoli ne nadira.
Zame prijetno življenje v naši družini je,
zato vam želim,
da tudi vi radi imate se.

Nik Lampret

Naša družina je res zanimiva,
vsak dan se kaj zanimivega zgodi,
zato nam dolgčas nikdar ni.

Mama je kuharica prava
in nas vsak dan z dobrotami razvaja.
Če vsega ne pojemo mi,
ona grozno se jezi
in žalost iz njenih oči na nas preži.

Ata rad kita in pleska
zraven pa veselo vriska.
Če veliko dela ima,
pomaga mu tudi mamica.

Brat rad v rokah škarje drži
in vse postriči si želi.
Njegova velika želja je,
da nekoč kot frizer uspe.

Jaz pa sem najmlajši družinski član,
zato me razvajajo vsak dan.
Rada pomagam, če le znam,
in upam, da moj trud ni zaman.

Skupaj lepo se imamo,
ker radi se imamo.
Ksenija Strmčnik

Družina je ena in edina,
je ljudi skupina,
ki se skupaj veselijo in radost delijo.

Rok Verčko

V razredu je biti lepo,
če skupaj vsi držijo
in se radi smejiijo.
Mi se radi imamo
in se nikomur ne damo.
Pomagamo si kot doma,
ker smo kot prava družinica.

Urška Knez

Mama, oče in jaz,
to naša je družina,
ki se mi zdi prav fina.
V moji sobi mi nikoli dolgčas ni,
saj družbo dela papagaj Spoti mi.
Pri nas skoraj vedno sonce sije,
čeprav mama včasih "zagrmí",
kadar ponagajam ji.
Kadar pa mi kaj ne gre od rok,
takrat mi ati priskoči na pomoč.
Lepo je imeti ljubečo družino,
v kateri se veliko smejimo
in v sreči živimo
pa še radi jo z drugimi delimo.

Gaja Šipek

Zame je popolna družina zveza med
moškim in žensko, ki se jima rodi otrok.
Ni važna njihova barva kože, niti ne,
ali sta poročena ali ne.

Nika Šuler

**Družine naj se ne ločujejo,
saj če se, trpijo vsi.**

Starši so skregani in otrok ne ve več,
kje pravzaprav živi.

Vid Tušek

Družina je nekaj lepega, nekaj, kar je z
nami vsak dan.

V družini so ljudje, ki te imajo radi in ti
vedno pomagajo.

Vanesa Erjavec

V naši družini vedno zabavno je,
saj nikoli ne kregamo se.

Skupaj se veselimo,
kaj postorimo
in med delom za dobro voljo poskrbimo.

Če kdo mojo družino rad bi imel
se je pošteno oštel.

Če kdo v težavah znajde se,
hitro rešitev najde se.

**Družina na prvem mestu je,
to za moje starše kot zakon je.**

Tamara Komprej

7. b moja druga družina je.

Skupaj radi zabavamo se,
a včasih tudi na učitelje jezimo se,
saj znanje iz nas vlečejo le.

Znamo veliko zabavnih reči,
šport nas najbolj veseli,
lepih ocen smo deležni vsi,
pohval v dnevniku kar mrgoli.

Mi pravi smo talenti,
bodoči doktorji in dirigenti.

**Radi se imamo vsi,
kot bratje in sestre smo si.**

Tamara Komprej

Vanja POŠILJA POLJUBČKE

To smo mi: Klemen Čekon, Vid Tušek, Rok Verčko, Nik Lampret, Rok Bačnar, Marko Feregotto, Anej Štehar, Ksenija Strmčnik, Urška Knez, Gaja Šipek, Vanja Benko, Maša Hober, Tamara Komprej, Nika Šuler, Zala Kuhar, Mia Čebulj, Barbara Merkač, Katarina Popič, Sara Marinković, Vanesa Erjavec, Selma Mašinović.

Počitek na Ivarčkem jezeru (iz vseh treh oddelkov).